

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

577. A quo tempore incipiat alternativæ probanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Quæstio 577. A quo tempore incipiat alternativa habere effectum?

1. Respondeo ex ipso momento recognitionis factæ Romæ, etiam ante notitiam hujus recognitionis, de quo tamen paulò post, Castrop. loc. cit. Chok. Card. de Luca. de benef. d. 93. num. 2. juxta textum hujus regulæ; licet enim concessio illa alternativa sit quidam contractus involvens etiam permutationem (intelligens mensum) initus ex simultaneo Papæ & Ordinarii consensu; ed ipso tamen, quod Ordinario presentante in Dataria alternativam, ejusque descriptio sit in libro, resultare dicitur Papæ consensus, perficiens hunc contractum, ita explicatum per Datarium, qui, ut dictum est Papæ organum, & ad dictum effectum legitimus procurator. Card. de Luca, ibid. n. 3. & hoc rationabiliter, ut ait de Luca num. 2. quia ubi absens dat mandatum ad contrahendum cum altero existente in diverso loco, eò ipso, quod alterius consensus sequitur, ita fieri dicitur consensuum conjunctio perficiens contractum. Intelligenda hæc tamen, ut recte monet Corrad. num. 29. juxta dicta à nobis supra, quamvis recognitio non fuerit facta in aliqua parte mensis, qui jam erat Apostolicus; sic enim, cùm jam fuissest jus quæsumum Papæ in illo mense, non poterit Ordinarius vi alternativa, etiam si sciret eam acceptatam & recognitam, beneficium tunc vacans conferre. Porro ne effectus instantaneæ istius operationis alternativa damnosus esse posset Ordinario; dum nimis, si acceptatio fiat in mense Apostolico, hic non definat esse Apostolicus, & si fiat in mense alijs Ordinario jam cœpto, hic etiam perseveret esse Apostolicus in sententia Lotterii & Card. de Luca recte monet Idem Card. loc. cit. num. 9. & 10. quod agentes & procuratores Ordinariorum in hoc debeant esse cauti, ut dicta acceptatio fiat tempore congruo, quale erit, v. g. in fine mensis Apostolici, v. g. in Januario.

Quæstio 578. Num igitur ante notitiam Romæ acceptata & recognita acceptationis alternativa, Episcopus posset validè & licite uti alternativa: vel etiam 4. mensibus alias citra alternativam ordinariis?

1. Respondeo ad primum affirmativè: nimis rum posse Episcopum validè uti alternativam, antequam dicta recognitionis habeat notitiam s. eò quod, ut manifestè indicat Regula, alternativa competit Episcopo à puncto recognitionis cum effectu, ut dictum. Castrop. cit. p. 23. §. 3. num. 4. Corrad. loc. cit. num. 28. qui etiam ait; proinde necessarium non esse, quod tantum temporis effluxerit, ut talis notitia potuerit ad Episcopum verisimiliter pervenire. Garc. num. 764. Card. de Luca. num. 7. &c. Atque ita si ultima Januarii facta hæc recognitio, poterit Episcopus prima Februarii vacans beneficium conferre. Unde jam etiam sequitur, quod si dicta recognitio contingat in mense, qui celsante alternativam solet esse Ordinarii, v. g. in Martio, statim ille mensis definat esse ordinarius, & efficiatur Apostolicus. Corrad. num. 30. Sequitur item, cessare statim 4. mensis Ordinarii, & Episcopum (qua erat tercia pars quest.) eti ignoreti recognitionem jam factam, invalidè conferre in illis vacans beneficium. Garc. num. 764. Sed neque his obstat, quod objici solet: nimis quod alter-

nativa concessio sit beneficium, & gratia, qua firma non est, quousque notitiam illius habetas. Bartol. in l. fin. ff. de confit. principum; quodque per alternativam concedatur Episcopis potestas disponendi de beneficiis reservatis; potestas autem & jurisdictione de beneficiis disponendi effectum non habet ante notitiam, ut Mand. ad reg. 32. q. 25. n. 5. apud Castrop. loc. cit. n. 3. nam si alternativa est solùm remoto reservationis, quâ remotâ, ordinariâ potestate jure concessâ providerit beneficium, jam habet Ordinarius notitiam hujus potestatis ordinariae, vi cuius providerit beneficium, est que certus de fundamento sua provisio, esto, recognitionem illam, per quam ultimè tanquam conditionem istud obstaculum removetur, ignore, quod sufficit. Si autem alternativa concedit ipsam facultatem providenti tali mente, jam eriam, cum hæc facultas non concedatur per recognitionem literarum illarum acceptantium, sed per legem, nimis per hanc regulam, sub conditione tamen ipsius recognitionis, talis Ordinarius habet notitiam istius potestatis, esto, notitiam illius conditionis non habeat. Castrop. n. 7. Garc. n. 768. citans pro se Mand. ad reg. 27. q. 16. Felin. in c. suscitatis, de script. n. 12. &c. Additum que, quod, licet concedatur, gratiam alternativa esse privilegium, adhuc tamen non requiratur dicta notitia, ex quod per procuratorem, seu nuncium acceptatur, seu potius exhibetur acceptatio Episcopi, esto, alias privilegium non operetur, seu habeat effectum, antequam innoteſcat privilegiato; citat pro hoc Sylv. v. privileg. q. 16. Rodriq. qq. reg. tom. I. q. 7. 4. 6. Azor. à n. 30. Porro datio, quod Episcopus providerere non possit validè in mense alternato via alternativa ante habitam dictam notitiam, habita tamen dicta notitia, posse illum nihilominus providerere beneficia, quæ vacassent in mense alternato post acceptatam Romæ alternativam, licet tempore vacationis non habuissent notitiam acceptationis; quia, esto, ante dictam notitiam non haberet exercitium juris alternativa, haberet tamen illud habitu, sicuti dicitur de Judice delegato ante receptionem literarum; tradit idem Garc. n. 771. quod ipsum, iraddit, sufficeret, ut statim, ac acceptata est Romæ alternativa, cesserent 4. mensis ordinarii.

2. Respondeo ad secundum: licet tamen non potest uti alternativa, dum nescit, utrum Romæ recognitæ sint literæ sua, vel eriam, uti Castrop. n. 5. quamdiu ex conjecturis moraliter de eo non constat, licet, ut Garc. n. 774. secundum tempus episcopum esse posset, quod literæ Roma sint receptæ & recognitæ. Garc. n. 777. Castrop. loc. cit. quia, cum certus talis sit de lege reservationis, ab illa se eximere non potest. Castrop. ibid. Et conferendo in isto casu Ordinarius se exponit periculo usurpandi proviñonem ad Papam privative spectantem ratione reservationis, & faciendi intrusum in beneficio, adeoque peccandi mortali; & econtra expectando certiorationem, nulli se exponit periculo; quin & jus ei maner integrum, si verum, quod paulò ante dictum ex eodem Garcia; posse illum nihilominus conferre post acceptam dictam notitiam vacantia ante illam post recognitas literas. Garc. n. 775. Proinde ubi Ordinarius verisimiliter præsumit, Romæ factam dictam recognitionem, poterit beneficium vacans providerere sub conditione, nimis si de facto Romæ facta illa recognitio, quæ tamen collatio habebit effectum, si vera fuit conditio, secus si falsa, intermixta tamen præsumit.